

den hele Polititjeneste og kun være bunden af Loven, Regulativet og Instruxerne. Han bør være berettiget til, naar og hvor han finder det nødvendigt, at gribe ind i sine Underordnedes Forretninger, til at bestemme, hvad han selv maatte ville udføre, og til at overdrage enhver af dem særlige Hverv udenfor deres bestemte Forretningskreds.

Vicepolitidirektørens særlige Forretningskreds bør bestemmes, som oven anført, og desuden, at han overalt, hvor Politidirektøren forlanger det, træder i hans Sted.

De tre under Politidirektøren med sibeordnet Myndighed ansatte Inspektører vil hver især have følgende Tjeneste:

Den ene Politiiinspektør fører Befaling over Politikorpslet, leder dets Uddannelse og vaager over dets indre Orden og Disciplin. Han styrer Politiets Hovedstation, hvorunder Tilshnet med Torve, Hærevogne, Dampflibe, Børnbanestationen, Theatrene og andre offentlige Forlystelsessteder er henlagt, og kontrollerer den hele Ordens- og Vagttjeneste i samtlige Politidistrikter og paa samtlige Stationer.

Den anden Politiiinspektør forestaaer Opdagelsespolitiet og fører Tilshn med de mistænkelige Personer.

Den tredje Inspektør forestaaer Sundhedspolititjenesten og fører Tilshn med de løssagtige Fruentimmer samt med Varetægtsarresterne.

Der maa anvises Politiiinspektørerne Lokaler paa Hovedstationen, og det til Tjeneste ved samme ansatte Mandskab maa fordeles imellem dem efter Politidirektørens Bestemmelse.

Under tredje Inspektør ansættes der en Læge, som yder ham Bistand ved Tilshnet med de løssagtige Fruentimmer og yder Lægehjælp i Varetægtsarresterne.

(Et Medlem af Udvalget har meent, at det burde tilføjes to Medlemmer af Kommunalbestyrelsen at føre et Tilshn med Varetægtsfængslerne, men Udvalgets øvrige Medlemmer have fundet Betænknelighed herved).

Enhver af Politikommissærerne vil have den umiddelbare Befaling over den ham anviste Politistation det til samme henhørende Mandskab, med den Myndighed og de Pligter, som hans Instrux bestemmer.

Med Hensyn til det lavere Personale, der bestaaer af Sergeanter og Konstabler, bør dette formeentlig deles i en større og en mindre Afdeling, hvoraf den første, der altid skal bære Uniform, fordeles til Tjeneste i Distrikterne, og den mindre, der efter sin Tjenestes forskellige Beskaffenhed ogsaa kan være civilt klædt, efter særligt Udvalg af den større, ansættes til Tjeneste ved Hovedstationen. Herunder indbefattes Tjenesten ved Kriminal- og Politiretten, som hidtil har udkrævet et Antal af c. 20 Politibetjente, idet man, saavidt vides, ikke blot har anvendt disse som Budde, Støvningsmænd og Deslige, men ogsaa som Retsvidner. Den sidste Anvendelse af Politiets Betjente, der er lidet betryggende for Retspleien, bør vistnok søges forandret, og Antallet vil derved kunne indskrænkes mindst til Halvdelen.

Med Hensyn til Lønningsforholdene skal Udvalget tillade sig at bemærke, at den første Inspektørs Lønning synes passende ansat, og det forekommer Udvalget, at der ikke bør ansættes en ringere Løn for hans to sibeordnede Kolleger. Hvad den til den tredje Inspektørs Bistand fornødne Læge angaaer, findes ingen Lønning for ham ansat i det tilagte Regulativudkast; Udvalget formener, at den maa ansættes imellem Inspektørernes og Kommissærernes. Udvalget anser det fremdeles for hensigtsmæssigt, at saavel de sidstnævntes som Sergeanternes Lønninger forhøjes efter Tjenstalders alder og ikke gjøres afhængige enten af deres Formænds Levetid eller af Politidirektørens Skjøn. Endnu skal Udvalget kun bemærke, at saavel Sergeanternes som Konstablernes Lønninger synes saa knappe, at vi ikke kunne tilbageholde det Ønske, at man hellere vilde bestemme sig til at værne idetmindste om Sergeanternes Ubestikkelighed ved strax at give dem Udfigt til en bedre Lønning, end venter dermed, til en sørgelig Erfaring har godtgjort, at trænge Naar ere en større Fristelse, end de fleste formaae at modstaae.